

Rozwiązywanie konfliktów

Wszystkie relacje - w tym te między wierzącymi - będą w różnych momentach stały w obliczu nieporozumień i my, jako naśladowcy Chrystusa, zobowiązujemy się do przestrzegania zasad biblijnych w rozwiązywaniu konfliktów. Fragmenty Pisma wskazujące jak właściwie rozwiązać zaistniały konflikt:

Pwt 6:16-19, Pwt 17:14, Pwt 20:3, Mt 5:23-24, 1Pt 5:5-7, Ef 4:1-3, Pwt 18:19.

JESTEŚMY ZOBOWIĄZANI DO BIBLIJNEGO ROZWIĄZYWANIA KONFLIKTÓW:

Jako ludzie pojednani z Bogiem przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, wierzymy, że jesteśmy powołani do reagowania na konflikty w sposób, który znacznie różni się od sposobu, w jaki świat sobie z nimi radzi. Wierzymy, że również konflikt daje możliwość uwielbienia Boga (1Kor 10,31 -33), służenia innym ludziom i wzrastania na wzór Chrystusa. Dlatego, w odpowiedzi na miłość Boga i w oparciu o Jego łaskę, zobowiązujemy się do reagowania na konflikty według następujących zasad:

I ODDAJ CHWAŁĘ BOGA - Zamiast skupiać się na własnych pragnieniach lub rozwódzić się nad tym, co mogą zrobić inni, będziemy starali się podobać Bogu i czcić Go - poprzez zależność od Jego mądrości, mocy i miłości; wiernie wypełniając Jego polecenia i podejmując starania o zachowanie postawy miłości, miłosierdzia i przebaczenia.

II - WYJMIJ BELKĘ Z WŁASNEGO OKA - Zamiast atakować innych lub rozwódzić się nad własnymi krzywdami, weźmiemy odpowiedzialność za nasz wkład w dany konflikt - wyznając swoje grzechy, prosząc Boga, by pomógł nam zmienić postawy i nawyki, które prowadzą do konfliktów oraz jeśli to tylko możliwe, naprawić wszelkie krzywdy, które spowodowaliśmy.

III- IDŹ I POKAŻ SWOJEMU BRATU JEGO BŁĄD - Zamiast udawać, że konflikt nie istnieje lub obgadywać innych za ich plecami, zdecydujemy się pominąć drobne przewinienia lecz będziemy rozmawiać bezpośrednio i łaskawie z tymi, których przewinienia wydają się zbyt poważne, by je pominąć. Gdy konflikt z innym chrześcijaninem nie może być rozwiązany na osobności we dwoje, poprosimy innych wierzących, aby pomogli nam rozwiązać sprawę w biblijny sposób.

IV - IDŹ I POJEDNAJ SIĘ - Zamiast godzić się na przedwczesne kompromisy lub pozwalać, by relacje z innymi słabły, będziemy aktywnie dążyć do prawdziwego pokoju i pojednania - przebacząc innym ze względu na Chrystusa, tak jak Bóg przebaczył nam. Następnie będziemy szukać sprawiedliwych i wzajemnie korzystnych rozwiązań naszych różnic. Dzięki Bożej łasce będziemy stosować te zasady jako sposób zarządzania konfliktem, zdając sobie sprawę, że konflikt jest okazją do posłuszeństwa Bogu a nie przypadkiem. Będziemy pamiętać, że sukces w oczach Boga nie jest kwestią konkretnych wyników, ale wiernego, zależnego posłuszeństwa Bożemu Słowu. I będziemy się modlić, aby nasza służba jako budowniczych pokoju przynosiła chwałę naszemu Panu i prowadziła innych do poznania Jego nieskończonej miłości. Zasady te są tak proste, że można je stosować do rozwiązywania najbardziej podstawowych konfliktów codziennego życia. Jednocześnie są one tak potężne, że wykorzystuje się je w mediacjach i arbitrażu w sprawach tak poważnych jak: bolesne rozwody, przyznanie opieki nad dzieckiem, sytuacje sprzeniewierzenia, podziały kościoła, spory biznesowe, pozwy sądowe i straszne przypadki nadużyć seksualnych. Zasady te zostały szerzej omówione poniżej. Bardziej szczegółowe wyjaśnienie znajdziesz w książce „Sztuka mediacji” Boże rozwiązywanie konfliktów. Ken Sande. Oficyna Wydawnicza VOCATIO 2020 (The Peacemaker: A Biblical Guide to Resolving Personal Conflict Ken Sande).

SZERSZE OMÓWIENIE ROZWIĄZYWANIA KONFLIKTÓW W BOŻY SPOSÓB

SPÓJRZ NA KONFLIKT JAKO SZANSĘ - Konflikt niekoniecznie musi być zły czy destrukcyjny. Nawet gdy jest on spowodowany grzechem i wywołuje ogromny stres, Bóg może go wykorzystać ku dobremu (Rz 8:28-29). Jak napisał apostoł Paweł w 1 Kor 10:31-11:1, konflikt daje trzy znaczące możliwości. Prosząc o Bożą łaskę możesz w nim:

- Uwielbiać Boga (przez zaufanie, posłuszeństwo i naśladowanie Go).
- Służyć innym ludziom (pomagając im dźwigać ich ciężary lub stawiając im granice w miłości).
- Wzrastać na wzór Chrystusa (poprzez przyznanie się do grzechu i odwrócenie się od postaw, które sprzyjają konfliktom).

Te pojęcia są całkowicie pomijane w większości konfliktów, ponieważ ludzie naturalnie skupiają się na ucieczce z trudnej sytuacji lub pokonaniu przeciwnika. Dlatego mądrze jest co jakiś czas wycofywać się z konfliktu i zadawać sobie pytanie, czy robisz wszystko, co możesz, by wykorzystać te wymienione możliwości.

ODDAJ CHWAŁĘ BOGU Kiedy apostoł Paweł zachęcał Koryntian, by żyli "ku chwale Bożej", nie mówił o jednej godzinie w niedzielny poranek. Chciał, aby Chrześcijanie w codziennym życiu okazywali Bogu cześć i przynosili Mu chwałę, również poprzez sposób rozwiązywania osobistych konfliktów (1 Kor 10:31). Jak już wspominałem, możesz uwielbiać Boga pośród konfliktów, ufając Mu, będąc Mu posłusznym i naśladować Go (Pwt 3,4-6; J 14,15; Ef 5,1). Jednym z najlepszych sposobów, by mieć te sprawy na uwadze, jest regularne zadawanie sobie tego pytania: "Jak mogę w tej sytuacji podobać się Panu i oddawać Mu cześć?".

WYCIĄGNIJ BELKĘ Z WŁASNEGO OKA

Najtrudniejsza część zaprowadzania pokoju jest przedstawiona w Ewangelii Mateusza 7:5, gdzie Jezus napomina nas, abyśmy "...najpierw wyjęli belkę z własnego oka, a wtedy przejrzyście zobaczycie, jak wyjąć źdźbło z oka waszego brata". Módl się, aby Bóg pomógł Ci zobaczyć to, co ty wniosłeś do tego konfliktu. Generalnie są dwa rodzaje belek, które trzeba zauważyć szukając swojej części udziału w konflikcie. Po pierwsze, potrzebujesz rozważyć swoje własne nastawienie i uprzedzenia. Krytyczne, negatywne lub zbyt wrażliwe postawy łatwo prowadzą do niepotrzebnego konfliktu.

Po drugie potrzebujesz się zmierzyć z rzeczywistymi grzesznymi słowami i czynami. Ponieważ często jesteśmy ślepi na własne uchybienia, potrzebujemy Boga i szczerych przyjaciół, którzy pomogą nam obiektywnie spojrzeć na siebie i zmierzyć się z naszym wkładem w konflikt. Najważniejszym aspektem usunięcia belki z własnego oka jest wyjście poza strefę komfortu i przyznanie się do złego zachowania oraz zmierzenie się z jego pierwotną przyczyną. Biblia uczy, że konflikt pochodzi z "pragnień, które toczą w tobie wojnę" (Jk 4,1-3; Mt 15,18-19). Niektóre z tych pragnień są oczywiście grzeszne, jak na przykład chęć ukrycia prawdy, presja wywierana na innych, aby podporządkować ich swojej woli lub pragnienie zemsty. W wielu sytuacjach konflikt podsycany może być też przez dobre pragnienia, które podniosłeś do rangi grzechu, na przykład niezdrowe pragnienie bycia rozumianym, kochanym, szanowanym lub wymierzającym sprawiedliwość (1 P 2:23). Za każdym razem, gdy nadmiernie zajmujesz się czymś, nawet dobrym i szukasz w tym szczęścia, bezpieczeństwa lub spełnienia, zamiast szukać zaspokojenia w Bogu, jesteś winny bałwochwalstwa. Bałwochwalstwo nieuchronnie

prowadzi do konfliktu z Bogiem i z innymi ludźmi. Jak pisze Jakub, kiedy czegoś chcemy, a tego nie dostajemy, zabijamy i pożądamy, kłócimy się i walczymy (Jk 4:1-4).

Po wykonaniu odważnego kroku, jakim jest odkrycie swojego udziału w konflikcie, nadszedł czas, aby podjąć dalsze działania.

Poniżej przedstawiam przejrzysty, siedmiostopniowy proces, który pomoże ci najpierw zbadać samego siebie, a potem podjąć działania w roli rozjemcy:

1. Poproś Pana i innych o pomoc w samoświadomości (1 Jana 1:8).

- Poproś Boga, aby pokazał ci, gdzie zawiniłeś "niewłaściwym uwielbieniem", czyli gdzie skupiałeś swoją uwagę i miłość na czymś innym niż Pan i Jego pragnienia. "Szukaj mnie, Boże i poznaj serce moje; wypróbuj mnie i poznaj myśli moje niespokojne; i zobacz, czy nie ma we mnie drogi szkodliwej; i prowadź mnie drogą wieczną" (Ps 139:23-24).

-Zgódź się z Bogiem co do tego, co zostało Ci pokazane, nazwij to i wyrzeknij się pragnienia, które przyczynia się do konfliktu.

- Celowo dąż do oddawania czci Bogu. Skup swoje serce i umysł na Bogu i szukaj radości tylko w Nim.

- Poproś zaufanych przyjaciół, aby pomagali ci dostrzegać twoje uchybienia zarówno w postawie, jak i w działaniu.

2. Zwróć się do wszystkich zaangażowanych w sprawę jak najszybciej (Mat 5:23-24, Prz 6:1-5).

3. Unikaj "jeśli", "ale" i "może". (Nie usprawiedliwiaj się; bądź konkretny, tak jak to możliwe, zarówno w odniesieniu do postawy, jak i do działań. Łk 15:17-24).

4. Przeprós. (Wyraź smutek za sposób, w jaki kogoś dotknąłeś. Łk 15:21).

5. Poproś o przebaczenie (Przy 28:13-14).

6. Zaakceptuj konsekwencje (Łk 19:1-9).

7. Zmień swoje zachowanie. (Proś Boga, aby pomógł ci przy zmianie szkodliwych nawyków. Ef 4:22-32, Jan 8:11)

W miarę jak Bóg będzie prowadził i wzmacniał twoje wysiłki, będziesz doświadczał wolności od bożków, które podsycają konflikt. Bądź zmotywowanym do dokonywania wyborów, które będą podobać się Chrystusowi i oddawania Mu czci. Taka przemiana serca zwykle przyspiesza rozwiązanie trwającego poróżnienia a jednocześnie zwiększa twoją zdolność do unikania podobnych konfliktów w przyszłości.

WYKAŻ SWOJEMU BRATU JEGO BŁĄD

Kolejna kluczowa zasada zaprowadzania pokoju obejmuje wysiłek, aby pomóc innym zrozumieć, w jaki sposób przyczynili się do konfliktu. Przyjrzyj się swoim uczuciom. Zanim jednak rzucisz się do konfrontacji, pamiętaj, że można pominąć drobne przewinienia (Pwt 19,11).

Zasadniczo wykroczenie powinno zostać pominięte, jeśli możesz odpowiedzieć "nie" na wszystkie poniższe pytania:

- Czy to przewinienie poważnie obraża Boga?

- Czy ten grzech niszczy relacje?
- Czy nadal rani innych ludzi lub ciebie?
- Czy poważnie szkodzi samemu sprawcy?

Jeśli odpowiesz "tak" na którekolwiek z tych pytań, wykroczenie jest zbyt poważne, by je przeoczyć. W takim przypadku Boże Słowo nakazuje ci pójść i porozmawiać ze sprawcą prywatnie i z miłością o zaistniałej sytuacji (zob. Mat 18:15).

Wówczas:

- Módl się o pokorę i mądrość (1 P 5:5).
- Starannie dobieraj swoje słowa - pomyśl o tym, jak sam chciałbyś być skonfrontowany (Prz 15:1-2; 16:23).
- Przewiduj prawdopodobne reakcje i planuj adekwatne odpowiedzi - próby mogą być bardzo pomocne (Prz 20:18).
- Wybierz odpowiedni czas i miejsce - rozmawiaj osobiście, kiedy tylko jest to możliwe (Prz 16:21; 27:12).
- Zakładaj o drugiej osobie to, co najlepsze, dopóki nie poznasz faktów świadczących o tym, że jest inaczej (Pwt. 18:17).
- Słuchaj uważnie (Prz 18:13).
- Mów tylko po to, by budować innych (Ef 4:29).
- Poproś o informację zwrotną (Pwt. 18:2).
- Ufaj Bogu (Psalm 37:3).

Jeśli wstępna konfrontacja nie rozwiązuje konfliktu, nie poddawaj się. Konieczne jest, aby proces ten nie został zatrzymany a raczej zgodnie z biblijnym nauczaniem prowadził do zachowania jedności, którą Pan zamierza. Przeanalizuj to, co zostało powiedziane i zrobione. Poszukaj innych sposobów na skuteczniejsze podejście do osoby uwikłanej z tobą w konflikt. Nadal módl się. Jeśli zrobiłeś już wszystko, co mogłeś a sprawa nadal nie została rozwiązana i jest "zbyt poważna, aby ją pominąć", powinieneś poprosić jedną lub dwie inne wierzące osoby o wspólne spotkanie się z tobą i twoim przeciwnikiem, aby pomogły wam rozwiązać spór przez mediacje lub arbitraż. (Mat 18:16-20; 1 Kor 6:1-8). Zadaniem szerszej wspólnoty wierzących jest odważne zabranie głosu w trudnej sprawie i w razie potrzeby oddzielenie się od osób o zatwardziały sercach, które odmawiają zajmowania się sprawami "zbyt poważnymi, by je pominąć", do czasu, gdy kwestie grzechu, które wywołały konflikt, zostaną przez te osoby uznane i rozwiązane (Mat 18:17a; 1 Kor. 5:1-2).

IDŹ I POJEDNAJ SIĘ Jedną z wyjątkowych cech biblijnego zaprowadzania pokoju jest dążenie do autentycznego przebaczenia i pojednania. Chociaż wyznawcy Chrystusa doświadczyli największego przebaczenia na świecie, często nie potrafią okazać tego przebaczenia innym. Aby ukryć nasze nieposłuszeństwo, często używamy płytkiego stwierdzenia: "Przebaczyłem jej - po prostu nie chcę mieć z nią już nic wspólnego". Pomyśl jednak, jak byś się czuł, gdyby Bóg powiedział do ciebie: "Przebaczam ci i nie chcę mieć już z tobą nic wspólnego?". Chwała Bogu, że On nigdy tak nie mówi! Zamiast tego przebacza ci całkowicie i otwiera drogę do prawdziwego pojednania. Wzywa cię do przebaczenia innym w

dokładnie taki sam sposób: "Znoście się wzajemnie i przebaczajcie sobie nawzajem wszelkie urazy, jakie możecie mieć względem siebie. Przebaczajcie, tak jak Pan przebaczył wam" (Kol 3:12-14; zob. też 1 Kor 13:5; Ps 103:12; Iz 43:25). Jednym ze sposobów naśladowania Bożego przebaczenia jest dążenie do tego, by po przebaczeniu:

- Nie rozwodzić się nad tym zdarzeniem.
- Nie wracać do tego zdarzenia ani nie wykorzystywać go przeciwko tej osobie.
- Nie rozmawiać z innymi o tym zdarzeniu.
- Nie pozwalać, aby ten incydent stał między nami lub utrudniał wasze relacje.

Pamiętaj, że przebaczenie jest procesem duchowym, którego nie możesz w pełni osiągnąć samodzielnie. Dlatego, gdy starasz się przebaczyć innym, nieustannie prosź Boga o łaskę, która umożliwi ci naśladowanie Jego wspaniałego przebaczenia wobec ciebie.

PRZYGOTUJ SIĘ NA NIEZALEŻNOŚĆ INNYCH

Zawsze, gdy próbujesz rozwiązać konflikt, musisz zdawać sobie sprawę, że inni ludzie mogą zatwardzić swoje serca i odmówić pojednania z tobą. Są dwa sposoby, aby przygotować się na taką ewentualność. Po pierwsze, pamiętaj, że Bóg nie mierzy sukcesu w kategoriach wyników, ale w kategoriach wiernego posłuszeństwa. On wie, że nie możesz zmusić innych ludzi do działania w określony sposób. Dlatego nie będzie cię obarczał odpowiedzialnością za ich działania ani za ostateczny wynik konfliktu. Jedyne, czego Bóg od ciebie oczekuje, to posłuszeństwo Jego woli (zob. Rz 12,18). Jeśli je okażesz, niezależnie od tego, jak potoczy się konflikt, możesz stanąć z czystym sumieniem przed Bogiem, wiedząc, że Jego ocena brzmi: "Dobrze, sługo dobry i wierny". Po drugie, postanów, że nie poddasz się w poszukiwaniu biblijnego rozwiązania. Jeśli spór nie jest łatwy do rozwiązania, możesz mieć pokusę, by powiedzieć: "Cóż, próbowałem wszystkich biblijnych zasad, jakie znam, ale one po prostu nie zadziałały. Wygląda na to, że będę musiał załatwić to w inny sposób" - to znaczy w sposób światowy. Naśladowca Chrystusa nigdy nie powinien zamykać Biblii. Kiedy próbujesz rozwiązać konflikt, ale nie widzisz pożądanego rezultatu, powinieneś jeszcze gorliwiej szukać Boga poprzez modlitwę, studiowanie Jego Słowa i radę Jego Kościoła. Ważne jest, byś skupił się na Chrystusie i na tym, co już dla ciebie zrobił (Kol 3:1-4).

Pomocne jest również przestrzeganie pięciu zasad, które opisano w Liście do Rzymian 12:14-21

- Kontroluj swój język ("Błogosławcie tych, którzy was przeklinają" - patrz też Ef 4:29).
- Szukaj pobożnych doradców (posłuchaj co mają do powiedzenia, a nie izoluj się).
- Nadal rób to, co jest właściwe w oczach Boga (1 P 2:12, 15; 3:15b-16).
- Rozpoznaj swoje ograniczenia (zamiast odwetu, trzymaj się biblijnych dróg).
- Pamiętaj o miłości Chrystusa i przykazaniu miłości (J 3:16; Łk 6:27-31).

Te kroki uchronią cię przynajmniej przed tym, by nie zalał cię kwas własnej goryczy i urazy, jeśli inni nadal będą ci się sprzeciwiać. A w niektórych przypadkach Bóg może ostatecznie wykorzystać takie działania, aby doprowadzić inną osobę do pokuty (1 Sam 24:1-22). Nawet jeśli inni ludzie uparcie czynią zło, możesz nadal ufać, że Bóg ma nad nimi kontrolę i zajmie się nimi w swoim czasie (zob. Ps 10 i 37). Ten rodzaj cierpliwości w obliczu cierpienia jest polecany przez Boga (1 P 2:19) i ostatecznie prowadzi do naszego dobra i Jego chwały.

NIE TRAC NADZIEI

Nikt z nas nie jest w stanie o własnych siłach zawrzeć pełnego i trwałego pokoju z innymi. Musimy mieć pomoc od Boga. Ale zanim będziemy mogli otrzymać tę pomoc, musimy być w pokoju z samym Bogiem. Pokój z Bogiem nie przychodzi automatycznie, ponieważ wszyscy zgrzeszyliśmy i zraziliśmy się do Niego (Iz 59:1-2). Zamiast prowadzić doskonałe życie, by cieszyć się społecznością z Bogiem, każdy z nas ma kartotekę splamioną grzechem (Mat 5:48; Rz 3:23). W rezultacie zasługujemy na wieczne oddzielenie od Boga (Rz 6:23a). To jest zła wiadomość. Dobra wiadomość jest taka, że "Bóg tak umiłował świat, że dał swego jedynego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne" (J 3,16). Wiara w Jezusa oznacza więcej niż przyjęcie chrztu, chodzenie do kościoła czy staranie się o bycie dobrym człowiekiem. Żadne z tych działań nie może wymazać grzechów, które już popełniłeś i które będziesz popełniał przez całe swoje życie. Wiara w Jezusa oznacza, po pierwsze, przyznanie się do tego, że jesteś grzesznikiem i uznanie, że w żaden sposób nie możesz zasłużyć na Bożą aprobatę własnymi uczynkami (Rz. 3:20; Ef. 2:8-9). Po drugie, oznacza to wiarę w to, że Jezus zapłacił pełną karę za twoje grzechy, kiedy umarł na krzyżu (Iz 53:1-12; 1 P 2:24-25). Innymi słowy, wiara w Jezusa oznacza zaufanie, że na Kalwarii wymienił się z tobą zapisami - to znaczy, że wziął twoje grzeszne zapisy na siebie i zapłacił za nie w całości, dając ci swoje doskonałe zapisy. Kiedy wierzysz w Jezusa i otrzymujesz Jego doskonały zapis sprawiedliwości, możesz naprawdę mieć prawdziwy pokój z Bogiem. W miarę jak będziesz otrzymywał ten pokój, Bóg będzie dawał ci coraz większą zdolność do czynienia pokoju z innymi poprzez przestrzeganie zasad czynienia pokoju, które podaje nam w Piśmie Świętym, a z których wiele zostało opisanych powyżej (Flp 4:7; Mat 5:9). Jeśli nigdy nie wyznałeś Bogu swojego grzechu i nie uwierzyłeś w Jezusa Chrystusa jako swojego Zbawiciela, Pana i Króla, możesz to zrobić właśnie teraz, szczerze modląc się tą modlitwą:

„Panie Jezu, wiem, że jestem grzesznikiem i zdaję sobie sprawę, że moje dobre uczynki nigdy nie wynagrodzą moich krzywd. Potrzebuję Twojego przebaczenia. Wierzę, że umarłeś za moje grzechy i chcę się od nich odwrócić. Ufam Ci teraz, że jesteś moim Zbawicielem i będę Cię naśladował jako mojego Pana i Króla, w społeczności Twojego kościoła”.

Jeśli modliłeś się tą modlitwą, ważne jest, abyś znalazł społeczność z innymi chrześcijanami w kościele, w którym Biblia jest wiernie nauczana i stosowana. Społeczność ta pomoże ci dowiedzieć się więcej o Bogu, wzrastać w wierze i być posłusznym temu, co On nakazuje, nawet jeśli jesteś zaangażowany w trudny konflikt.